

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce Ing. K. S., proti žalovanému Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Českých Budějovicích, se sídlem v Českých Budějovicích, Lidická 11, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2007, č. j. ZKI-O-19/122/2007, vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Ca 100/2007, o návrhu žalobce na vyloučení soudců správního úseku Krajského soudu v Českých Budějovicích z projednávání a rozhodování této věci,

t a k t o :

Soudci správního úseku Krajského soudu v Českých Budějovicích JUDr. Věra Balejová, JUDr. Jan Tomáš, JUDr. Marie Krybusová a Mgr. Helena Nutilová **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Ca 100/2007.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Českých Budějovicích napadl žalobce rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2007, č. j. ZKI-O-19/122/2007, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce ze dne 7. 4. 2007 a potvrzeno usnesení Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice, ze dne 28. 3. 2007, č. j. PD-643/2007-301-11. Věci byla přidělena spisová značka 10 Ca 100/2007.

Krajský soud v Českých Budějovicích poučil účastníky řízení o tom, že danou věc budou podle rozvrhu práce projednávat a rozhodovat soudci Mgr. Helena Nutilová, JUDr. Věra Balejová, JUDr. Jan Tomáš nebo JUDr. Marie Krybusová, a o možnosti vyjádřit se k osobám soudců, a to ve lhůtě dvou týdnů.

Na uvedené poučení reagoval stěžovatel včasným podáním doručeným Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 17. 7. 2007, ve kterém uvedl, že vznáší námitku podjatosti proti soudcům Mgr. Heleně Nutilové, JUDr. Věře Balejové a JUDr. Janu Tomášovi. Tuto námitku stěžovatel odůvodnil pochybností o nepodjatosti zmíněných soudců v souvislosti s usnesením ze dne 24. 1. 2007, č. j. 10 Ca 188/2006 – 47, kterým byla odmítnuta jeho žaloba ve věci neplatnosti listiny – oznámení o opravě chyby v katastru nemovitostí. Z dalšího odůvodnění námitky vyplývá, že bylo rozhodnuto již dříve tímto soudem ve věcně totožné problematice, což je podle něj nepřípustné.

K námitce podjatosti se vyjádřili soudci zařazení dle rozvrhu práce Krajského soudu v Českých Budějovicích pro rok 2007 do správního úseku, kteří přicházejí v úvahu o žalobě stěžovatele rozhodnout. Soudci shodně uvedli, že nemají žádný vztah k věci samé ani k jejím účastníkům a není jim známa ani žádná skutečnost, která by je z rozhodování ve věci vylučovala. Uplatněnou námitku s důvodem podjatosti díky předchozímu rozhodování v obdobné věci nepovažují za důvodnou.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 3 téhož zákona soudce, který zjistí důvod své podjatosti, oznámí takovou skutečnost předsedovi soudu a v řízení zatím může provést jen takové úkony, které nesnesou odkladu. Předseda soudu na jeho místo určí podle rozvrhu práce jiného soudce nebo jiný senát. Má-li předseda soudu za to, že není dán důvod podjatosti soudce, nebo týká-li se věc předsedy soudu, rozhodne o vyloučení Nejvyšší správní soud usnesením, a jde-li o soudce Nejvyššího správního soudu, jiný jeho senát.

Součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží našla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat šíře, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci má být založeno nikoliv na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnost o jeho nepodjatosti. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

Námitku podjatosti odůvodňuje žalobce tím, že zde existuje předpoklad posouzení jeho věci na základě již jednou vysloveného závěru výše uvedenými soudci správního úseku. Jedním z důvodů pro vyloučení soudců je dle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. skutečnost, že se tyto podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, za předpokladu, že jde o totožnou věc, kdy podílem na předcházejícím soudním řízení bude například situace, kdy soudce působil ve věci jak u krajského soudu, tak posléze u Nejvyššího správního soudu, popřípadě naopak, kdy jako člen senátu Nejvyššího správního soudu by věc vrátil krajskému soudu,

kde by zasedal jako člen senátu, nebo jako specializovaný samosoudce, a měl by ji znovu projednávat. Taková situace však v posuzovaném případě nenastala a výslovně není ani namítána.

S ohledem na skutečnost, že rozhodování v jiné věcně obdobné věci není důvodem způsobilým vyvolat pochybnosti o podjatosti soudců, kteří v dané věci mají rozhodovat, a dále vzhledem k tomu, že sami tito soudci se necítí být z projednávání a rozhodnutí věci vyloučení, neshledal Nejvyšší správní soud návrh žalobce na vyloučení soudců z projednávání a rozhodování posuzované věci důvodným.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu